

Диспозитив

- 1) Като не е предприела в определените срокове всички необходими мерки за изпълнение на Решение 2012/157/ЕС на Комисията от 7 декември 2011 година относно помощите за обезщетение, изплатени от гръцката агенция за селскостопанско застраховане (ELGA) през 2008 г. и 2009 г., и като не е информирала достатъчно Комисията за предприетите за изпълнението на това решение мерки, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 2—4 от споменатото решение и по Договора за функционирането на ЕС
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Решение на Съда (седми състав) от 29 април 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gdańsku — Полша) — I.W., R.W./Bank BPH S.A.

(Дело C-19/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Последници от обявяването на клауза за неравноправна — Договор за ипотечен кредит, изразен в чуждестранна валута — Определяне на обменния валутен курс — Договор за новация — Възпиращ ефект — Задължения на националния съд — Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1)

(2021/C 278/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Страни в главното производство

Ищци: I.W., R.W.

Ответник: Bank BPH S.A.

при участието на: Rzecznik Praw Obywatelskich

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд следва да установи неравноправния характер на клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, дори когато тази клауза е била изменена по договорен път от страните. Това установяване води до възстановяване на положението, в което потребителят би се намирал, ако клаузата, чиято неравноправност е установена, не съществуваше, освен ако посредством изменение на посочената неравноправна клауза потребителят се е отказал свободно и информирано от такова възстановяване, като националната юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение. От тази разпоредба обаче не следва, че установяването на неравноправния характер на първоначалната клауза по принцип има за последица недействителност на договора, стига изменението на тази клауза да е позволило да се възстанови равновесието между произтичащите от договора права и задължения на тези страни и да се отстрани съответният порок.
- 2) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че от една страна, те допускат националният съд да премахне само неравноправния елемент от клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, когато националните законодателни разпоредби, които уреждат употребата ѝ, обслужват преследваната с тази директива възпираща цел, стига този елемент да представлява отделно договорно задължение, чийто евентуален неравноправен характер може да бъде предмет на индивидуализирана проверка. От друга страна, тези разпоредби не допускат запитващата юрисдикция да премахне само неравноправния елемент от клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, когато такова премахване ще доведе до изменение на съдържанието на посочената клауза, като се засегне същността ѝ, като запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение.

- 3) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че последиците от установяването по съдебен ред на наличието на неравноправна клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, се уреждат от разпоредбите на националното право, като въпросът за запазването на действието на такъв договор трябва да се преценява служебно от националния съд при прилагане на обективен подход въз основа на тези разпоредби.
- 4) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд, който установява неравноправността на клауза в договор между продавач или доставчик и потребител, трябва да информира последния — в рамките на националните процесуални разпоредби и след обсъждане при условията на състезателност — за правните последици от обявяването на такъв договор за недействителен, независимо дали потребителят е представляван по делото от професионален пълномощник.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 12 май 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Rennes — Франция) — PF, QG/Caisse d'allocations familiales d'Ille et Vilaine (CAF)

(Дело C-27/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Равно третиране — Социални облаги — Тавани, свързани с доходите — Вземане предвид на доходите, получени през предпоследната година преди периода на изплащането на помощите — Работник, завръщащ се в своята държава членка по произход — Намаляване на размера на детските надбавки)

(2021/C 278/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Rennes

Страни в главното производство

Жалбоподатели: PF, QG

Ответник: Caisse d'allocations familiales d'Ille et Vilaine (CAF)

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, с която като референтна година за целите на изчисляването на отпусканите семейни помощи се определя предпоследната година преди периода на изплащането им и съответно по силата на която — в хипотезата, когато доходите на национален държавен служител съществено са се увеличили по време на командироването му в институция на Европейския съюз, намираща се в друга държава членка — размерът на детските надбавки при завръщането на този служител в неговата държава членка на произход се оказва за две години значително намален.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 23.3.2020 г.